

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 273/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka, M., ktorou namieta porušenie svojho práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1, práva na spravodlivý proces bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresnej prokuratúry v Michalovciach č. k. Pv 2198/2003-7 z 10. novembra 2003, a jeho žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júla 2004 doručená sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka, M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1, práva na spravodlivý proces bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) Okresnou prokuratúrou v Michalovciach (ďalej len „okresná prokuratúra“) uznesením č. k. Pv 2198/2003-7 z 10. novembra 2003 o postúpení veci, v ktorej bolo uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia Policajného zboru Michalovce zo 16. septembra 2003 sp. zn. ORP-914/Mi-2003 začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal byť spáchaný tým, že L. S., M., 1. augusta 2003 v čase okolo 17.30 h pred dverami bytu vulgárne nadával majiteľovi bytu JUDr. V. H. Dôvodom pre postúpenie veci na prejednanie Okresnému úradu Michalovce, odboru všeobecnej vnútornej správy, podľa okresnej prokuratúry bolo, že „... výsledky prípravného konania ukazujú, že v tejto veci nejde o vyššie uvedený ani iný trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol tento orgán prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov“.

Porušenie svojich práv vidí sťažovateľ v nasledovnom, ním opísanom a čiastočne z príloh sťažnosti vyplývajúcom skutkovom stave.

Dňa 1. augusta 2003 jeho sused L. S. v podnapitom stave vošiel k nemu do bytu, kde ho pred deťmi napadol a „... snažil sa chytiť ho pod krk...“. Obvodné oddelenie Policajného zboru Michalovce uznesením sp. zn. ČVS: ORP-914/Mi-2003 zo 16. septembra 2003 začalo podľa § 100 ods. 1 Trestného zákona trestné stíhanie voči uvedenému susedovi sťažovateľa. Toto trestné konanie skončilo napadnutým uznesením okresnej prokuratúry č. k. Pv 2198/2003-7 z 10. novembra 2003. Porušenie označených práv vidí v napadnutom uznesení o postúpení veci, ako aj v nečinnosti dozorujúcej prokurátorky, keď okresná prokuratúra podľa sťažovateľa nezabezpečila dôkazy o trestnom čine vykonateľné jeho konfrontáciou s páchatelom a výsluchom jeho dvoch maloletých detí ako svedkov. Sťažovateľ vyslovuje podozrenie, že v danom prípade došlo ku korupcii, lebo videl opakovane rozprávať suseda, ktorý ho napadol, a jeho manželku so svokrou prokurátorky. Tvrdí, že mu okresná prokuratúra znemožnila dokázať pravdu a poukazuje na rozdiely opisu skutku v napadnutom uznesení a skutočného priebehu udalosti. Uvádza, že sused ho i neskoršie napadol a vulgárne mu nadával. Opísané udalosti viedli k strachu jeho detí zo suseda.

Uznesenie okresnej prokuratúry č. k. Pv 2198/2003-7 napadol sťažovateľ riadnym opravným prostriedkom, sťažnosťou, pričom zo sťažnosti sťažovateľa nevyplýva, či a ako bola jeho sťažnosť Krajskou prokuratúrou Košice vybavená. Okresný úrad Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy, sťažovateľovu vec vybavil rozhodnutím č. 2004/01496 o zastavení konania vo veci priestupku voči občianskemu spolunažívaniu. Krajský úrad v Košiciach vybavil sťažovateľovu sťažnosť proti nečinnosti Okresného úradu Michalovce v uvedenom priestupkovom konaní doručenu Krajskému úradu v Košiciach 17. mája 2004 ako neopodstatnenú oznámením o vybavení sťažnosti č. k. 41/2004-st., ktoré bolo sťažovateľovi podľa jeho vlastného tvrdenia doručené 2. júna 2004. Od tohto dátumu sťažovateľ odvodzuje začiatok plynutia dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho uvedených práv a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000 Sk.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pri tom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti predpísané v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde je sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje.

Uznesenie okresnej prokuratúry č. k. Pv 2198/2003-7 z 10. novembra 2003 bolo možné napadnúť sťažnosťou na základe § 171 ods. 2 druhej vety Trestného poriadku, o čom bol sťažovateľ riadne poučený a túto možnosť podľa jeho vlastného tvrdenia aj využil.

Rozhodnutie, ktoré možno napadnúť pre sťažovateľa dostupným a účinným opravným prostriedkom, nemožno napadnúť v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ neuvádza ako Krajská prokuratúra v Košiciach vybavila jeho sťažnosť a jej rozhodnutie ani nenapadá.

Nepripustnosť sťažnosti nemožno odstrániť, a preto ústavný súd nevyzýval sťažovateľa na odstránenie ďalších nedostatkov.

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre konanie o jeho sťažnosti podľa čl. 127 ústavy. Svoju žiadosť odôvodnil svojimi osobnými a majetkovými pomermi a problémami so získaním advokáta majúceho skúsenosti s konaním pred ústavným súdom. Ku žiadosti priložil fotokópiu potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov a na ustanovenie zástupcu v právnej veci.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Nepripustnosť sťažnosti znamená, že v danom prípade ide o zjavne bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pretože bola sťažnosť odmietnutá ako neprípustná, nebolo už potrebné rozhodovať o žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2004